στολή αρχιερέως.

1 Μανδύας.
2 στιχάριον.
3 ποδήρης.
4 ζώνη
5 επιμανίκια
6. Σάκκος.
7. επιγονάτιον.
8. Ὠμοφόριον μεγάλο & μικρόν.
9. Ῥάβδος.
10. Χρυσόπτιον.
11. Μίτρα
12. ἐπιτραχήλιον.

κοινά τῶν ἱερ. & διακονικά } ἐπιτρ. ζώνη. ~~ἐπιτρ~~ & ἀστ.

κοινά τῶν Αρχ. & Αρχιμ. } φαιλόνιον. πατερίτσα. & ποδήρης.

ἰδιά τῶν Αρχιερ. } Σάκκος. Μίτρα. Χρυσόπτιον Ῥάβδος. Ὠμοφόριον.

καὶ ταῦτα κλίνει ἐπὶ. 1.
δὲν λέει ἐπιτρόπι καὶ δὲν
λέει ἐπιτραχήλι καὶ δὲ
λέει Μίτρα.

~~ταῦτα κοινά ἐπίσης.~~

Ἡ ταῦτα δὲ κοινά
καὶ εἰς τοὺς ἱερεῖς διάκονοι } στιχάριον ἐπιμανίκια.

Μαρδάς.

1. Οἱ χρυσοῦν καὶ ἀργυροῦν καὶ χαλκοῦν Περσικὸν ἐπανδύτην (pallium persicum.) ὁ Μούχος γράφει. Μαρδάς ἄνδρες ἐμαίνοντο Πέρσαι, πολεμικὸν ἐμάχοντο. ὁ Ἡσύχιος. ἔστι περσικὸν ἔνδυμα καὶ μαρδάς, ἔοικε δὲ φαινόλῃ.
Ἀπὸ τῶν Περσῶν ὁ μαρδάς μετέβη καὶ τοῖς Ῥωμαίοις.
Ἀρτεμίδωρος. II. 3. κεχρημένη δὲ ἐν ἅπασι μαρδάσι καὶ δὲ χρεσφρίδα οὐ δὲ βήριον καλοῦσιν.

2. Οὗτος ἦν τὸ ἔνδυμα τῶν Βασιλέων καὶ Αὐτοκρατόρων. Διὸ καὶ ἀπὸ Μιναίας, ὁμιλῶν περὶ τοῦ Αὐτοκρ. Δομετιανοῦ λέγει, ἡ οἴκοι γὰρ πολλοὺς καὶ χρυσοῦς ἐξέφερε

Περὶ τοῦ 1382 ἦν μέτοχος τοῦ Μεγεποχίτας ἐπιτεταγμένος. ἐν τῷ σιλιῷ καὶ τοῦ τοῦ συνοδεύοντος.
ὁ Γερμ. ἐμπόρου τοῦ σφαγῆ καὶ πλέγμα τοῦ ἐμπόρου
Μελ. . . 57.

γενομένη, ἐνοῦς μανθάνει ἀγαθός.
πρβλ. Ζωναρᾶ
περὶ Δομετιανοῦ σ. 197.
καὶ Κεδρηνός πο. 25.

3. Ἔνδρα τοῦ Ἀρχιερέως.
δμοιόχρωμη τῇ σαρκὶ μα-
γνὴ τοῦ παιδικοῦ.
β. μανθάνει τὸ ἀρχιερατικὸν
ἔτεινοι ποιαρμοῦ. πρβλ.
Γρρ. Μοσχαρ.
Ἐπιφ. Θεοδ. περὶ Νόμων.
Κεδρηνός περὶ ὀρφικῶν
de off. pal. c. XX.
n. 16. = καὶ οἱ μὲν ἀρχι-
ερεῖς καὶ ἱεροδιδάσκαλοι τῶν
βασιλικῶν καὶ ἱερῶν, ἱερο-
μνήμονες μετὰ τῶν ἄλλων
μανθάνουν αὐτὸν ποιαρμοῦ,

Παιτρεαχήιον.

Ο ξυρό μου χρειάζη, κύριε ὁ Ιχ. γιατί τοῦ ἀφήνουν τὴ ἀνωτέρας διευκολύνσεις. πρωινὴ δὲ τὴ χαίρε τὸν ἀγίου Γεωργ. ἐξω καὶ ἔκει τοῦ κυρ. — τὸν νεκρὸ τὸν ἀφεντῆ.

Ὠμορόφιον.

1. Ἄνθρωμε γυναικεῖον τὸ τὸ κατ' αἰγᾶς, ὅπου ἔχουν τοῦ κυρίου ἢ τοῦ τόμου. ἀσκῶ ἀφῆ τὸ ἀλφίκον m.s. τοῦ Κυείζου. Ὠμοφόριον ὠμόφιον ἐπὶ τοῦ τόμου. Λέει ὁ χριστιανικοὶ ἀνάγκη (ἢ Michaël) ὅτι ἐφόρεσε τὸ ὠμοφόριον τὸ Ιωσ. ἐν ὕψει σορῶ. ἢ ἀπόστολοι ἔλεγον τὸ ἄνωθεν ἐπὶ τοῦ Κυρίου τὸ Γεραστοῦ ὀνομάζεται τὸ πολυστέφανον ἐπειδὴ ἔχει πολλὰ στεφανί, ἢ ἀπόκρυφοι τὸ νοῦ τοῦ Ιχ. ἀπόκρυφοι στεφανοί.

~~Ο ξυρός~~ Γαβριὴ ἢ ξυρὸ τοῦ κυρίου.

Ἐφοροῦν δι' ἐκεῖ δὲ τὸ ἐνδυμα τοῦ Ι.Χ.

Κι' ἀπὸ Ἱερ. Χρ. 1.226.

Michel.

της. του Βυζαντιν. η του Ἑωθινοῦ.

2. Ἡδη τοῦτο τὸ ὠμοφόριον αρχιερατικόν (lat. humerale) Petrus Comestor (in Hist. schol. c. LXIV. Exod.) scrib. secundo vestis erat ephot similis superhumerali Graecorum. η τὸ ὠμοφόριον ἐν τῷ αὐτῷ ὅμοιον τῶν ὠμοφορίων τῶν Ἑλλήν. ὅμοιον τῷ παρὰ ἡμῖν pallium. ὅπερ περιέχει πάντας τοὺς μεγιστοκρατορικοὺς θρόνους.

Φαινόλιον. ἢ Φαιλόνιον. Φαινόλης. Φαιλόνιον. Φαινόλιον. Φαινόλης. πενόλιον. πενόλης. penula Penulatus.

Φαινόλιον. καὶ τὸ ἐφ casula λεγόμενον ἐστὶ τὸ ἐπιφορτίον ἐν τῷ βίῳ τοῦ ἁγ. Βασιλείου ἐκεῖ δὲ λέγει φαινόλην (XV 121.) καὶ ὁ πάπας (2 Τιμ. Δ 13.) ἀπέστειλε 10 ἔμπροσθεν αὐτοῦ Ἐπιστολ.

αρόσωμα καὶ ἔκαστον κ.τ.λ.
γράμμα κατὰ θέσιν κατὰ,
καὶ ἑκάστου τοῦ = γλωσσο-
μορφ., ἤτοι. ἐκ δίκης δὲ
τὰ βιβλία. Arcula in
qua libri recondebantur. Glossaire II. vol.
τοῦ Κιδένου. Labeuis
τοῦ τοῦ κατὰ ~~ὑπόθεσιν~~
ἢ ρ. cassula τοῦ ἀδελφ.

Στιχάριον.

ἀπὸ τοῦ στίχος, καὶ στίχιον.
vestis undulata tunica. τοῦτο ἴδιον τῶν γάμων
καὶ τῶν δεξιωμένων χρῆσις
τῆς τοῦ tunica τοῦ βαρ-
τὸ λέγεται ἐν Δαρείου
δικαιοσύνης.
ὁ δόδεκα ἀγγ. Stigium,
genus vestimenti, stigla
(tunica); pro stichium
et stichia. ἡ ἔκφ. ἀνάγκη τοῦτο ἀπὸ τῆς
τῶν δικαστῶν ἐστιν.
ἡ βεβήλωσις αὐτῶν δικαστῶν
κάμασον. ἀ. (ἐπόκαμον).
στιχάριον α'. ~~ταμία~~ β'. (=
manteaux.) εἰ τῶν ἀπ-
τικορίας τῶν χεν. ἐκφωνή-
σωμεν . . . Πάλ. πολύνα
τὸ στιχάριον, στιχόμενος
οὕτως. (= marchant ensuite)
τοῦ Κικέρωνος. de offic.
κεφ. IX. 2.

Φράριον.

1. αρχικώς ἦν, χαρόμενον. σχήμα. mappula linteolum sudariolum.

2. τύπος τῆς τοῦ δακτύλ.

Τινὰ τὸ τεσάρων καὶ σταυρὸν δεμένα τὰ δόντα. ὁ περι-τὸ ἐπι· τὸ δέκατον ἀπὸ τὰ τέλεια τοῦ λυχνίου. Οἱ ἄνθρωποι τὸ ἔχουν τὸ θεάτρον. Δυστυχῶς τοῦτο ἐκεῖ μὲ γρεῖ νὰ δοκήσῃ ὅτι ἡ ἀπ' ἀρχὴν ἀπὸ ἕνα ἀστεῖον πρ. αἰ ἔμπνευσή (Θεοδ. ιβ! ιγ!) ὁ τόπος ἐκεῖνος τοῦ αὐτόχειρος τῆς δοκιμάστας, ὅπου τὸ δαχτυλίδι πολλοὶ ἔπαιξαν τὸν πεσόντα μὲ δυσέρεστος τὴν ἐπὶ τῆς ἀπόψεως τῶν τόπων αὐτῶν εὐφράξη αὐτὸ ὁ Φουλ. Πρ. 1. 136. Ἐν ὅσῳ ὁ R. C. ὑποχρεῖ μὲ τὸ ἐπιστολὴ ἀξίας ὁ κύριος Mandtuch μὲ τὸ ἀναφέρει τὸ τόξο

Λειτουργική.

Κατὰ τὸν Hagenbach.

Die Liturgik ist die Theorie des Gottesdienstes.

Λειτουργική λοιπὸν ἡ περὶ λατρείας θεωρία. σ. 1.
(Grundlinien der Liturgik u. Homiletik.)

Αὕτη ἐξετάζει πρῶτον ἱστορικῶς τὴν οὐσίαν τῆς λειτουργίας, τ. ἔ. τὴν τάξιν τῶν θρησκευτικῶν πράξεων, ἡ δηλονότι ἡ ἐνεργεῖ πρᾶξις ἐπὶ τοῦ πυρῆνος τοῦ ἀρχικοῦ λειτουργικοῦ, τοῦ ἐπὶ τῆς βάσεως τῶν τῆς λειτουργικῆς.

Ἡ τάξις λειτουργίας (λειτουργός, λειτουργεῖν) παρέχει ἐπὶ τῶν ἀρχαίων

(λειτος εἰ του λαοῦ) καὶ ἔργον
ἐπορεύθη ἔργον του λαοῦ = του
λαοῦ ἐξ οὗ λειτον ἔργον
(munus publicum) τ. ἐ.
πρὸς δημοσίας χρείας τῶν
κοινότητας ἢ τοῦ λαοῦ.

Ὅτι δὲ ἡ θυσία εἰς τὸν
Δοραχιτῶν ἦν δημοσιωτικὸς
ἐπίτροπος εἰ τῶν λειτουργιῶν
τῶν ἱερεῶν ἢ λευϊτῶν. πρ.
Λευκ. α! 23. Ἐβρ. ἢ. 2.
θ! 21. ε! 11. α! 14. λειτουρ-
κοὶ πτώματα.) ~~ἐν~~ αὐτοπο-
~~ποιεῖν~~ δι' ἡ λέξις τῶν
Ἑβραϊκῶν תְּרוּמָה
εἰ τῶν תְּרוּמוֹת ὅτι ἡ τῶν
תְּרוּמוֹת.

Δοραχιτῶν ἦν ἡ λαϊκὴ
τῶν ἐξέ. λειτουργία αὐ-
τῶν λέξεις λιταί. (diuinae
preces) ἐξ οὗ ἡ λέξις
λιτανεία.

σ. 1. σχ.

~~Ενο~~

Αντικείμενον (ή μη. δοσιμ.) τῆς λατρευτικῆς ἐστι ἡ λατρεία τοῦ μόνου τοῦ παντὸς θεοῦ καὶ ἐστιν εἰ λόγου λατρεία.

Λατρεία παρ' ἑβρ. עֲבֹדָה
Τ
ἔξοδ. κ! 25, 26, λατ. labro πόνος κεφαλαίου καὶ μόχθος ἢ κατ' ἐπάρατος.

Ἡ λέξις αὕτη παρ' ἡμῖν ἐστι χρήσιμος ἐπειδὴ δηλοῖ τὴν νοερὰν ἡμῶν πρὸς αὐτὸν ἀναστροφὴν λεβαστικὴ. τοῦτο δ' σημ. λ βιβ. θ! 4. ιβ! 1. = λογικὴ μόνον ἀναστροφὴ λατρεία. ἑβρ. θ! ιβ. κ. 13.2.

Ἡ αὐτὴ τῶν λατρειῶν εἰς ἕνα κατ' τὴν αὐτὸν τῶν θρησκειῶν. ἐν βαθ' ιεον θρησκεία τῆς ἱστορίας, τόν βαθτερον, ἐστὶ τῆς ὑπεύθυνος ἡ λατρεία εὐθύς.

je tiefer eine Religion steht, desto tiefer steht ihr Cultus.

Ἡ ὀρθὴ τοιμεικωτέρα ἡ δρη-
σκεία τῆς τῶν τοιμεικωτέρων
ἐν ἡ λατρεία αὐτῶν. (αὐτῶν
τῶν αὐτῶν.)

Σκοπὸς τῆς λατρείας.

Διὰ δὲ τῆς λατρείας ἐκτελοῦμεν
τοῦτο ἐκεῖνο, δι' μιᾶς ὑμνῳδίας
δόξαν εἰς τὸν ἐν. θεόν, ἡ οἰκοδομή. (περί.
1 Τιμ. γ'. 15. δ'. 16. 1 Πέτρ.
δ'. 17. 1. Κορ. 3. 9. Ἐφεσ. β'.
21. Ῥωμ. ιδ'. 19. ιε'. 2. 4 Κορ.
ιδ'. 3. Β' Κορ. ι'. 8. ιγ'. 10. Ἐφ.
δ'. 12. ιτ'. 29.)
Αὕτη δὲ συνίσταται καὶ ἡδέ-
ως ἡμᾶς δίδοῦσα, εἰς τὴν
πραγματικὴν τιμίδιμεν τοῦ
θρησκ. ποιότητος, καὶ
τὸ σταθερὸν ~~[illegible]~~
δημιουργεῖ εἰς ἡμᾶς ὁ θεός
ἐπιμόνως, ἡ ποιοτικὴ

μετά τον 6.χ. αἰῶνες η'
ποιητα του μεγαν αγ' Ελφά.
μετ' αὐτῶν, ανδρων ὡδοις, οἱ
ἀμφίγυοι λέβητες τοῦ ναοῦ ἀπορ-
τόξανοι ἐν ἔργοις αἰκεβρηματα
αὐτῶν τοῦ πύρας ~~[illegible]~~ εὐαρμόστου
τῶν γῆ αἰωνόθεν. ὅσον
δοκεῖς τοῦ τὸ ὁλόκαυστον αὐτῶν
αὐτῶ δωμά γη ἡ ~~[illegible]~~ αὐτῶν
δόγμα του μακεδόν ξυλο-
τῶν ἀγάλματα ἐν τῆς ~~[illegible]~~ αὐτῶν-
γῆ. § 4. σ. 6.

μόνε τὸν ἐν ἀνοίκτοις.

Μελ. 65.

ΑΡΧΕΙΟ ΟΙΚΟΤΕΝΕΙΑΣ ΛΑΜΠΡΑΚΗ

A. πρόναος, vestibulum exterius, πρόθυρα, ἐξω εἰς θύραν καὶ ἔκμηνοι. (Τερατον der Schamh. 4. Ἐθνολ. X. 4. Ἀμφιλλ. εἰν ἐνὸς βασιλέων.)

B'. Δυτικὴ θύρα.

C. Νάρθηξ. ἐσωτερικὸς.
c. Κορυφωφεία.

D. Ναός, ναοὶ τοῦ θεοῦ. Ἀποσ. διαγ. II. 57. ἄφοιν δέξιον ἐκ θεοῦ ἔστιν μεῖ ἴδη δι' καὶ γυναῖκας. Εὐρ. 1. 17. Χενο. ωρεῖ Μτ. 73.)
c. Ἄμβων, ἄφοιν πρόσωψ τοῦ θυσιαστηρίου, ἴδη καὶ χρεοστάσι τοῦ μακαρίου.

D. καθίσα τοῦ Τοπικάου.

E βαθμίδες τέσσερες τοῦ χορεύ ἀπὸ ἔνα ἔναι διαγραμμένες
μεγάλες ἀφ κυριχάδες. Δεξιά ἀριστ. ἔκκλησία.

F. Χορεύει ἕνας εἰδικός πα-
νεπιστ. ἢ ἀκόλουθος δόκιμ.
τος.

G. Ἐπιστολιάστον. Ἀποστ.
Κ. 4. Ἀκαθ. κ. 44.
Τεσσ. 69. Τεσσ.
Ἀπόκ. περὶ Ποιμέν.
g. ἀν. δόκιμ.
h. βόρειος δόκιμ.
i λύκος.

H. Ἱερεύς.
k. ἀν. τέκτων.
l δεσποτικά.
m. πεσοφυή.

[illegible] [illegible] [illegible].

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible].

[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible].

Καλοκ [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[

Δευ. περιβλ.

Περί του Ι. Χ. § 11.

σωνή του Χριστού εις βοήθειαν ή δόξαν του εγκαί

§ 12.

μυθικαι γεται της ή βρρανά.

αυτ.

Πεσόρητε του Χριστου εις βοήθειαν του εν εγκαίς

§ 13.

Ότι ~~ποτέ~~ ήχον χε- ρεται εν τη Εκκλ. εκεί- τοῦ κοινού.

§ 13.

Ότι ή αναπαυσις ενεστι εκεινον ὁ.τι ειναι ενδεχεται κοινής

§ 13.

Ποιόνος

§ 18.

Πεφυτευμενοι εις τα ψυχαι εκείνων ενεργη- της μυστικών ή σωτη- ρία ή με σφραγίς

Τα αυτά οι Χριστιανοι § 36.

Δικαίοι κοινό § 13.

Α δεν ήμπορεί ή Χριστιανός νά ~~[illegible]~~

Πόνος ή

Χριστιανοί = Χριστιανοί.

Αι ξένοι ή φυσι- κοι 25

§.

Εἰς τὴν εκκλ. ἡ Χρι- στιανοί ~~ἡ~~ ἡ Εστιαστρία ἡ μη κατάνοεις του θρύλου, ενεργεια.

οἱ δὲ πολίται τῶν θεῶν
τιμῶντες τὸν μὴ ἐγκα-
λοῦντα. Εἰς εὐδὴ ἐν ἀρ-
χῇ ἑξάδος γίγνεται· τὸ
μὲν πρῶτον χρόνον ἡ ἡμέρα
καὶ χαριεστάτη τὸ δὲ
ἑπτὰ ἔδεσιν ἐστιν ἄρτον
ἢ μὲν ἐστιν ἐπιτήδειον.

Ἀριστ. ἠθικ. § 38.

Βοῦλος τοῦ Ἀτταγᾶ ὁ Χερσίου
ἐστὶ – ἡμ. ἡμ. Ε. κεφ. α'.

Τινας εἰρ. Jacobson

~~Ἐν πολλοῖς βεβαίᾳ~~

Οἱ ἐφ. μαρτυρεῖ τὸ ἀρχαῖον
ἡ πολυθεόν γαμικὸν κεφάλαιον
εἶναι ὁ ἐφ. ἀρχ. ὁλόκ. εἰς θεῖον
διαφόρους. Ἡ χωρὶς τοῦτο (τοῦ χριστ.)
μυστήριον ἀνεύρεσις εἰς ὃ τὸ
ἀρχαῖα τελεῖται τοῦ δημιουργικοῦ
μαρμαίνει. Περὶ θεόν. τὸ
ἀγ. καὶ ἀρχ. ἀγγ. ἀν. ὁ Ζεύς.
καὶ ἡ ἀρχαία ἀναφορὰ ἡ ἀρχ. εἰς Ἑρμῆν. καὶ
Ἡ ὅλον τὴν ἀν πάντων μετ
ἀγάπαν, χωὶς δὲ αὐτοῦ

[illegible]

Γρ. περί Παρ. δ'

Η πεσοναδιμός του Ξένου εἰς τὸν
ὅπον ἡ τῶν πετροβολέων εἰς τὸν
σωρὸν τῶν λιθοτόμων ἡ τῶν
λαιμόνων τῶν τρεῖς Δωνιστέων.

Ἀν. Γρ. περί Παρ. ζ' κ.τ.λ.

Ἡ πεσοναδιμός λαιμόνος εἰς 1.X. ἡ Χίν. περί Τεαλ.
Ἰωαν. Ἐπιγρ. η' κοσμ. Ἀν. Ἀγωνιστ. ἐν ἀνω Ἀνωμ. Η.Υ.

Χαιρεπόρος ἡ Γρ. περί Παρ. κ.τ.λ.

Ποσαμαχή - θρᾶς τὸ Ἀρμ. μον. Περί
Τεαλ. Η. κ.τ. 16'

Η Καλόν τό στραν από πόρτες θεές θεού,
ίνα εις αυτόν ζητήσω. Η Δγρ. νεα Κυρ. β'.

Η Στραν χαρά θεού, νοί' λόβιν θελεν
αλήθωρεν, ίνα καθαρά φόνον εύε-
δώ τον χεσον. Η Δγρ. Κυρ. δ.

Η Από Ενείαν μεγάλε Ρώμην δημιουργώ
δι' γής νεί θαλάσσης, ποτάν νεί ήμερας
στεφάνους δια ηλιάρδους, οί λοί
πεπιστευκώ τάγμα, οί νεί κυβερνόμενοι
χρέον γίνονται. Δγρ. νεά Κυρ. ε'.

Η Πύρ νεί Σταυρός, θελεν ζε
ουσάσιν, ανατορίν, δαιμόνας, σωφρο-
συνοί ούσαν, ουρανόν μεγάν,

αμη φωνή· ὅλο τοῦ ἀέρος, νεκροὶ πολλοὶ
τοῦ Διαβόλου τῶν ἐκεῖ ἐκρέμοντο. μόνον
ἵνα ἴδητε Χριστιανοί πόσον ἡ βρ. ε'.

Τὸν βάλτον τοῦ μαγνητοῦ ἐκεῖ
τοιοῦτον εἶναι: Ἡ δὲ γέφυρα
τοιαύτη μου ἐστίν ἡ βρ. ϛ'.

ἡ δ' ἀθάνατος ἐστὶ τοιοῦτον τι ἐστόν, τῶν Διαβόλου
λατρευόμενη. ἡ ἀρ. νεαί Σμυρ. κη. θ'.

(Εἶπον ἐγώ, τὸν δοῦλε ἐκεῖνε τοῦ
Θεοῦ, εἶπον θεῖε τὸν δ' ἐκεῖνε
Ἀνεξάνω· ὁ δ' τοιαύτη μου ἐστίν ἡ
ἀρ νεαί βρ. ϛ'.)

Η... τοὺς ἔνα πρεσβύτερον καὶ
ἐφορεύοντα ὁρκωμοσίας, ἔνα καὶ
τὰ διάφορα τῶν ἐκκλησιῶν καὶ
θεῶν, ἕνα κλεὶς πρὸς τὴν ἐ-
γγραφὴν ἢ τὸ ἀστ. ἀφ. ἐξ. αἱ
κατεστῶν τὸν Ἑλλήν.

Τεμένη ἢ Σὺ οὖν ἐν ἔχεις τὸν ταμεῖόν σου;
Δρ. Ναί, γέγραπται γὰρ ἡ κοινὴ ἐν αὐτοῖς, καὶ ἀποτελεσθήσεται
Τεμένη ἀπόκρισις ἡ ἀρκεῖον ἀποστεῖλαι
ἔφορον, καὶ ἐν ἑκάστῳ ἔφορον

πολεμίων καὶ ἀγωνιστῶν, Πάρων
καὶ βραχεῖαν γενόμενον, ἔφοδον
ἐπὶ τὴν μεγάλην βύρσαν, ἔνθεν
γεωμόρων Θεῖον, ἐξ τρόπον τοῦ
πόνου.

Δρ. Εὐχαριστῶ σοι, Δέσποτα, ὅτι με
τάξας τῇ ὁρᾷ σε ἀγαθοῦ πρόξενον καὶ
τῷ ἀποτόλῳ σε Παυλῷ Θρεπτὸν συνεργὸν
σαθεῖς. η Μετ. αξ. Δρ. β'.

παρέχα ἀφαίρης; Τρομαρτ. β'.

Χριστόφορος. Θρόνον καὶ ἀποτελῶ σε,

ποιοδόρησαν τὸν Χριστόν.

Ὁ Παλιναρέας ἔφη· Ἐγώ θὰ σήμερα καὶ ἐξῆς ἔχω σκοπὸν αὐτὸν καὶ τὸν μὲ φύσιγγα. Ἐκεῖνος ἀπάντησε ~~ὅτι~~ ἐφωνήσαν τὸν βασιλέα μας καὶ αὐτοὺς μὲ Πάν. μαρτ. Θ!

Ἀκμὴ Παλιναρέας.

Ὁ Ἀνδρέας ὑπέφερε καὶ ὑφίστατο αὐτὸν ἀλλὰ ἡ Παλιναρέας ὑπῆρξε γνωστὸν Χριστιανὸς εἶναι ἡ τύχη ἀκμάζουν ἔκαιν τὸν ἀγῶνα

ἀνω τε, ἡ δόξαν τῶν τῶν ἔμπροσθεν
πατεροῦσιν, ἀπόταξίν θυμῶν
ἡ μεγάλη ἐκείνη δοξολογία.
Η ἀδελφή ἐξίν ὁ τῶν ἀσεβῶν ἀπόστα-
λος, ὁ πάπας τῶν Χριστιανῶν, ὁ τῶν
ἡμετέρων ἀνωτάτων ὁ πολιοῦ ἀπό-
σταν μὴ θέων, μηδὲ ἀποστάν
τῶν θεῶν. Μαρ. Πο. ιβ'.

Πρὸς τὸν μαρτυρεῖ τὸν πρόσφατον
ἀναγνώσμεν ὡς τὴν ἀρχαίαν ἀσέβειαν
Jacobson: Ἐγὼ δὲ ἔκπροσθεν ὡς κοσμικὴν
ἐν τῷ Πολίτῃ ἀνυπόκριτον ἔχεσθαι.
σελ. 658.

Σε δικέα κόβ γεννάει.

Ίρ. Βυζ. δ'. σ. 392

μη' μονό' δχέρα χειστανή' ηο

ενχάνω.

Ίρ. Βυζ. γ'. σ. 288

Εγέ σύν' ι' σύνοδοι σεντέες, δυοτέρα

~~χειστέρα~~ ι' ναοτέρα, χειστέρα

ζαγροτέρα. Ίρ. νεο Ίρ. θ'.

σ. 296.